

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 341/2025-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Ľibora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED], zastúpeného Mgr. Elenou Szabóovou, advokátkou, Komárňanská 100, Hurbanovo, proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B2-25Cb/61/2014 z 5. decembra 2024 a proti Slovenskej republike takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 28. februára 2025 domáha rozhodnutia, že mestský súd rozhodnutím o zastavení konania (napadnutým uznesením, pozn.) v spore vedenom pod sp. zn. B2-25Cb/61/2014 porušil základné práva sťažovateľa podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 20, čl. 35, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 11 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 16 Charty základných práv Európskej únie. Ďalej žiada rozhodnúť, že Slovenská republika porušila svoje záväzky vyplývajúce z ústavy a medzinárodných dohovorov, konkrétne už označené práva sťažovateľa a navyše jeho právo podľa čl. 26 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a práva podľa čl. 7, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 20 a čl. 23 ods. 1 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, a to „*diskriminačným nastavením parametrov na konštatovanie nemajetnosti spoločnosti a možnosti vymáhať dlhy obchodnej spoločnosti (pohládavy), odlišného spôsobu rozhodovania o spôsobe speňazenia majetku a nemajetnosti spoločnosti v konkurze a v exekúcii, ako aj na vymáhanie súdneho poplatku a práve na vrátenie už zaplateného súdneho poplatku v § 11 a 13 zákona č. 71/1992 Zb., ako aj znemožnením prístupu spoločnosti sťažovateľa k súdu v dôsledku jeho diskriminačného výmazu (na základe diskriminujúcich zákonných ustanovení § 68 ods. 1 – 5 Obchodného zákonníka, § 61n ods. 1*

písm. c) a ods. 6 a § 63 ods. 1 zákona 233/1995 Z. z., (Exekučný poriadok), ako aj § 167q zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii.“. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie mestského súdu, ako aj uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/1012/2019 z 12. októbra 2023 a žiada o náhradu trov konania.

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 5 ústavy navrhuje, aby ústavný súd toto konanie prerušil a aby senát ústavného súdu podal návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy o nesúlade § 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) v spojení s § 11 tohto zákona a ďalej § 61n ods. 1 písm. c) a § 61n ods. 6 Exekučného poriadku a § 8a ods. 2 a 3 zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 530/2003 Z. z.“).

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti HTI Real s.r.o., ktorá vystupovala v procesnom postavení povinnej osoby v exekučných konaniach vedených súdnym exekútorom JUDr. Bohumilom Kubátom (ďalej len „exekútor“). Exekútor vydal 24. februára 2022 upovedomenie o zastavení exekúcie v zmysle § 61n ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, teda že pri exekúcii vedenej na majetok právnickej osoby sa do 30 mesiacov od jej začatia alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Proti upovedomeniu podal oprávnený námietky podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku, dôvodiac nedostatočným skúmaním majetkových pomerov povinnej osoby. Exekučný súd námietky zamietol uznesením vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 51Ek/1012/2019 z 12. októbra 2022. Proti uzneseniu podal oprávnený sťažnosť, ktorá bola zamietnutá uznesením exekučného súdu sp. zn. 51Ek/1012/2019 z 12. októbra 2023.

4. V dôsledku zastavenia exekučného konania pre nemajetnosť obchodnej spoločnosti došlo na základe § 61n ods. 6 Exekučného poriadku k zrušeniu obchodnej spoločnosti bez likvidácie a k jej výmazu z obchodného registra registrovým súdom k 8. novembru 2024. Výmaz bol zverejnený 12. novembra 2024 v Obchodnom vestníku pod č. 219/2024.

5. Obchodná spoločnosť HTI Real s.r.o. ako žalobca viedla pôvodne na Okresnom súde Bratislava II obchodnoprávny spor o náhradu škody pod sp. zn. 25Cb/61/2014, ktorý bol v dôsledku zmeny súdnej mapy postúpený Mestskému súdu Bratislava III. Sťažovateľ uvádza, že sa dozvedel, o tom, že mestský súd napadnutým uznesením zastavil konanie podľa § 161 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku a § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca stratil procesnú subjektivitu, čo predstavuje neodstrániteľnú vadu konania.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ namieta, že v dôsledku existujúcej zákonnej úpravy bola jeho obchodná spoločnosť vymazaná z obchodného registra, čím stratila spôsobilosť podnikat' a nakladať so svojim majetkom, ako aj spôsobilosť byť stranou konania v spore, v ktorom mohol byť (v prípade jej úspechu) získaný aj majetok pre uspokojenie nárokov oprávneného v zastavenom exekučnom konaní.

7. Sťažovateľ poukazuje na disproporciu právnej úpravy rozdielnych postupov pri ukončení právnej existencie obchodnej spoločnosti, a to na jednej strane v prípade obchodnej spoločnosti, na ktorú bol vyhlásený konkurz, a na druhej strane spoločnosti, ktorá aktuálne nedisponuje majetkom ani na úhradu trov exekúcie, a na postavenie spoločníkov takýchto spoločností. Podľa jeho názoru dochádza k porušeniu zákazu diskriminácie a zásady rovnosti a k zásahu do vlastníckych práv.

8. Porušenie práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 46 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru odôvodňuje nesúhlasom s postupom exekútora a jeho záverom o nemajetnosti jeho obchodnej spoločnosti. V tejto časti je ústavná sťažnosť obsahovo a argumentačne v zásade zhodná s jeho predchádzajúcou ústavnou sťažnosťou zo 7. januára 2025 (Rvp 34/2025) smerujúcou vecne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/1012/2019 z 12. októbra 2023 a proti rozhodnutiu Mestského súdu Bratislava III vydanému v Obchodnom vestníku pod č. 219/2024 z 12. novembra 2024, ktorá bola odmietnutá uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 248/2025-32 z 9. apríla 2025.

9. Nad rámec obsahu predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľ predkladá úvahy o nesúlade § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch („*O vrátení poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; to neplatí, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania, dovolanie alebo kasačná sťažnosť vzala späť pred prvým pojednávaním.*“). V tejto súvislosti polemizuje nad tým, že ak by na majetok jeho spoločnosti bol vyhlásený konkurz, nedošlo by automaticky k zastaveniu sporového konania, a ak by jeho spoločnosť vzala žalobu späť, bol by jej vrátený súdny poplatok. V dôsledku zastavenia konania sa však súdny poplatok nevráti veriteľom ani sťažovateľovi, ale zostane štátu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd predovšetkým musí konštatovať, že napriek právnomu zastúpeniu advokátom je ústavná sťažnosť ako celok koncipovaná úplne nesystematicky, v dôsledku čoho je značne neprehľadná. To súvisí aj s tým, že v podstatnom rozsahu ide o opakovanie argumentácie zo skoršej ústavnej sťažnosti sťažovateľa, ku ktorej sú pripíjané ďalšie čiastkové námietky, ktoré by mali súvisieť s napadnutým uznesením mestského súdu.

III.1. K porušeniu označených práv napadnutým uznesením mestského súdu:

11. Napadnuté uznesenie sťažovateľ nepriložil k ústavnej sťažnosti napriek tomu, že ide o jej zákonnú náležitosť [§ 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], čo v zásade zakladá dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde. Ústavný súd rozumie, že napadnutým uznesením sťažovateľ nemusí disponovať (tvrdí, že sa o ňom len „dozvedel“), pretože mu nebolo doručené. Sťažovateľ (ako spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti) totiž nebol účastníkom konania, v ktorom bolo napadnuté uznesenie vydané. Účastníkom bola obchodná spoločnosť, ktorej sa uznesenie síce týkalo, ale nebolo jej doručené v dôsledku jej právneho zániku a následnej právnej neexistencie v čase doručovania.

12. Ústavný súd nevyklučuje, že za istých okolností by mohlo dôjsť k zásahu do základných práv jediného spoločníka obchodnej spoločnosti rozhodnutím všeobecného súdu, ktoré sa týka tejto obchodnej spoločnosti. V okolnostiach posudzovanej veci však sťažovateľ neodôvodňuje náležitou ústavnoprávnu argumentáciou možný dopad napadnutého rozhodnutia na jeho práva spoločníka obchodnej spoločnosti. Jeho argumentácia vzbudzuje dojem, že seba ako fyzickú osobu (a svoje práva) stotožňuje s obchodnou spoločnosťou (a jej právami) napriek evidentnému faktu, že ide o dva rozličné právne subjekty. Zároveň treba dodať, že sťažovateľ ani nespochybňuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia všeobecného súdu o zastavení konania ako dôsledku právneho zániku obchodnej spoločnosti s následkom straty jej procesnej subjektivity v plnom súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Jeho výhrady smerujú k okolnostiam predchádzajúcim výmazu obchodnej spoločnosti z obchodného registra a samotnému výmazu, ktoré boli predmetom posúdenia jeho predchádzajúcej ústavnej sťažnosti (I. ÚS 248/2025). V tejto časti ústavnej sťažnosti tak absentuje ústavnoprávne relevantné odôvodnenie, ktoré je podstatnou (osobitnou) náležitosťou ústavnej sťažnosti podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde. Ide o taký nedostatok, ktorý zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde. Navyše nedostatok príčinnej súvislosti medzi sťažovateľom označenými právami a obsahom napadnutého uznesenia je dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu označených práv Slovenskou republikou:

13. Podľa § 123 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody. Sťažovateľ označil (okrem mestského súdu) za ďalší subjekt porušujúci jeho práva Slovenskú republiku. K zásahu do základných práv jednotlivca a jeho práv vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy však môže dôjsť len pri výkone verejnej moci konkrétnym štátnym orgánom, a preto aj ústavná sťažnosť môže smerovať iba proti právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktorým došlo k porušeniu základných práv a slobôd alebo ľudských práv (čl. 127 ods. 1 a 2 ústavy). Pôvodcom rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu individuálnej povahy môže byť totiž iba konkrétny orgán verejnej moci vykonávajúci svoje právomoci zverené ústavou alebo zákonom. Neoznačenie orgánu verejnej moci tak predstavuje taký nedostatok náležitosti ústavnej sťažnosti, ktorý zakladá dôvod na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

III.3. K návrhu na podanie návrhu na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 ústavy:

14. Podľa sťažovateľa Slovenská republika porušuje jeho práva „*diskriminačným nastavením parametrov na konštatovanie nemajetnosti spoločnosti a možnosti vymáhať dlhy obchodnej spoločnosti (pohládávky), odlišného spôsobu rozhodovania o spôsobe speňazenia majetku a nemajetnosti spoločnosti v konkurze a v exekúcii*“. Výhrady sťažovateľa smerujú k normatívnemu obsahu platných právnych predpisov, pričom sťažovateľ svoje výhrady premieta do predloženého návrhu podľa čl. 127 ods. 5 ústavy, ktorým žiada, aby senát ústavného súdu predložil plénu ústavného súdu návrh podľa čl. 125 ods. 1 ústavy v rozsahu uvedenom v bode 2 tohto uznesenia.

15. Ústavným predpokladom na potenciálne prerušenie konania senátom ústavného súdu a predloženie návrhu podľa čl. 125 ods. 1 ústavy je, že sa napadnutý právny predpis týka podanej ústavnej sťažnosti (čl. 127 ods. 5 ústavy), pričom tento súvis je sťažovateľ povinný osobitne odôvodniť [§ 123 ods. 4 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Predpokladom na postup podľa § 131a ods. 1 zákona o ústavnom súde je posúdenie dôvodnosti návrhu na prerušenie konania, k čomu môže dôjsť v takom prípade, ak senát ústavného súdu pristúpi k vecnému posudzovaniu ústavnej sťažnosti. Aj v takom prípade platí, že sťažovateľ musí preukázať a riadne odôvodniť splnenie podmienky prejudiciality, teda existencie vecnej súvislosti medzi právnym predpisom, ktorého ústavnú súladnosť navrhuje preskúmať, a predmetom ústavnej sťažnosti (IV. ÚS 181/2025).

16. Návrh podľa čl. 127 ods. 5 ústavy sa podáva spolu s ústavnou sťažnosťou a je s ňou obsahovo previazaný. Práve jeho akceptácia najprv senátom a potom plénom ústavného súdu má totiž podmieniť úspech sťažovateľa pri ochrane jeho základného práva alebo slobody podľa čl. 127 ods. 1 ústavy v kontexte normatívnej zmeny podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a to oproti stavu právneho poriadku *de lege lata*, ktorý (naopak) úspech sťažovateľa marí, hoci by z hľadiska právneho predpisu vyššej právnej sily nemal. Obsahovo ide o sťažnostnú námietku, aj keď s viazanosťou ústavného súdu len jej rozsahom (normatívnym zameraním), a nie aj jej dôvodmi, teda argumentáciou príčin relevantného nesúladu (§ 131a ods. 2 zákona o ústavnom súde); to sa však netýka viazanosti ústavného súdu rozsahom a dôvodmi samotnej ústavnej sťažnosti (§ 45 zákona o ústavnom súde), ktorá je v procesnej súvzťažnosti určujúca. V tejto súvislosti je relevantné, či primárny návrh ústavnej sťažnosti na rozhodnutie, ktorého sa sťažovateľ domáha (§ 43 ods. 1 v kontexte s § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde), je kompatibilný s návrhom podľa čl. 127 ods. 5 ústavy (§ 123 ods. 4, § 131a ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde; IV. ÚS 151/2025).

17. V posudzovanej veci je podstatné, že jediný ústavnoprávne relevantný predmet ústavnej sťažnosti (rozhodnutie, opatrenie, iný zásah individuálnej povahy, pozn.) predstavuje napadnuté uznesenie mestského súdu, proti ktorému však sťažovateľ neuplatnil žiadne ústavnoprávne relevantné dôvody, preto dospel ústavný súd k záveru o odmietnutí ústavnej sťažnosti z procesných dôvodov (nedostatok odôvodnenia). Návrhy sťažovateľa na nesúlad právnych predpisov rovnako nevykazujú žiadnu relevantnú súvislosť s predmetom aktuálnej ústavnej sťažnosti.

18. Sťažovateľ atakuje návrhom podľa čl. 127 ods. 5 ústavy právne normy, na základe ktorých vydal exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie [§ 61n ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku], ktoré upravujú zákonný následok takého upovedomenia v podobe zrušenia obchodnej spoločnosti (§ 61n ods. 6 Exekučného poriadku) a povinnosť registrového súdu vykonať výmaz zrušenej spoločnosti (§ 8 ods. 2 a 3 zákona č. 530/2003 Z. z.). Ani jedna z týchto právnych noriem nebola aplikovaná mestským súdom pri vydávaní napadnutého uznesenia, sťažovateľ nepreukázal súvislosť uvedených ustanovení s prejednávanou vecou [§ 123 ods. 4 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Navyše totožný návrh už ústavný súd zamietol výrokom 2 uznesenia sp. zn. I. ÚS 248/2025.

19. Sťažovateľ oproti predchádzajúcej ústavnej sťažnosti navrhuje posúdiť nesúlad § 13 zákona o súdnych poplatkoch v spojení s § 11 tohto zákona. Aj v prípade tohto návrhu platí, že sťažovateľ neoznačil žiadnu obsahovú ani vecnú súvislosť medzi predmetom ústavnej sťažnosti (napadnutým uznesením mestského súdu o zastavení konania) a uvedenými ustanoveniami [§ 123 ods. 4 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Už len na základe tejto skutočnosti senát ústavného súdu nemal dôvod

zaoberať sa samostatne návrhom sťažovateľa podľa § 123 ods. 4 zákona o ústavnom súde a nebol dôvod ani o ňom osobitne rozhodovať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júna 2025

Ladislav Dudíť
predseda senátu